

Recenzja "Filozofii w nowym wieku" (Philosophy in a New Century) autor John Searle (2008) (przeład poprawiony 2019)

Michael Starks

Abstrakcja

Przed skomentowaniem książki, oferuję uwagi na temat Wittgenstein i Searle i logicznej struktury racjonalności. Eseje tutaj są w większości już opublikowane w ciągu ostatniej dekady (choć niektóre zostały zaktualizowane), wraz z jednym niepublikowanym elementem, i nic tutaj nie będzie zaskoczeniem dla tych, którzy nadążyli za jego pracą. Podobnie jak W, jest uważany za najlepszego filozofa standupu swoich czasów, a jego twórczość pisemna jest solidna jak skała i przelomowa w całym. Jednak jego brak podjęcia później W wystarczająco poważnie prowadzi do pewnych błędów i zamieszania. Tylko kilka przykładów: na p7 dwukrotnie zauważa, że nasza pewność co do podstawowych faktów wynika z przytłaczającej wagi rozumu na poparcie naszych roszczeń, ale W pokazał definitywnie w "Na pewności", że nie ma możliwości wątpliwości co do prawdziwej tylko aksjomatycznej struktury naszego systemu 1 postrzegania, wspomnień i myśli, ponieważ sam w sobie jest podstawą do osądu i nie może być osądzony. W pierwszym zdaniu na p8 mówi nam, że pewność jest re prostu, ale tego rodzaju "pewność", którą moglibyśmy nazwać Certainty², jest wynikiem rozszerzenia naszej aksjomatycznej i niepodróżnej pewności (Pewność¹) poprzez doświadczenie i jest zupełnie inna, ponieważ jest propositional (prawda lub fałsz). Jest to oczywiście klasyczny przykład "walki z urzekaniem naszej inteligencji przez język", którą W wielokrotnie demonstrował. Jedno słowo- dwa (lub wiele) różnych zastosowań.

Jego ostatni rozdział "Jedność propozycji" (wcześniej niepublikowane) również skorzystają znacznie z czytania W "Na pewność" lub dwóch książek DMS na OC (patrz moje recenzje), ponieważ jasno różnica między prawdziwymi tylko zdania opisujące S1 i prawdziwe lub fałszywe propozycje opisujące S2. To uderza mnie jako znacznie lepsze podejście do S biorąc S1 postrzegania jako propositional ponieważ tylko się T lub F po raz zaczyna myśleć o nich w S2. Jednak jego punkt, że propozycje pozwalają na oświadczenia rzeczywistej lub potencjalnej prawdy i fałszu, przeszłości i przyszłości i fantazji, a tym samym stanowić ogromny postęp w stosunku do społeczeństwa pre lub protolinguistic, jest przekonujący. Jak mówi: "Propozycja jest w ogóle czymś, co może określić warunek satysfakcji... i warunek satysfakcji... jest to, że tak i tak jest." Lub, trzeba dodać, że może być lub może być lub może być wyobrażane, że tak jest.

Ogólnie rzecz biorąc, PNC jest dobrym podsumowaniem wielu znaczących postępów w Wittgenstein wynikających z pół wieku pracy S, ale moim zdaniem, W nadal jest niezrównany, gdy uchwycić, co mówi. Idealnie, powinny być czytane razem: Searle dla jasnej prozy spójne i uogólnienia, zilustrowane perspicacious przykłady W i genialny aforyzmów. Gdybym był dużo młodszy, napisałbym książkę, która właśnie to robi.

Ci, którzy chcą kompleksowych, aktualnych ram dla ludzkich zachowań z nowoczesnego widoku dwóch systems, mogą zapoznać się moją książką "Logiczna struktura filozofii, psychologii, mind i języka w Ludwig Wittgenstein i John Searle' 2nd ed (2019). Osoby zainteresowane bardziej moimi pismami mogą zobaczyć "Talking Monkeys - Filozofia, Psychologia, Nauka, Religia i Polityka na Skazanej Planecie - Artykuły i recenzje 2006-2019 3rd ed (2019) i Suicidal Utopian Urojenia w 21^{wieku} 4th th ed (2019) i inne.

- Ale nie dostałem swojego obrazu świata, zaspokajając jego poprawność: ani nie mam go, ponieważ jestem zadowolony z jego poprawności. Nie: jest to odziedziczone tło, na którym rozróżniam prawdziwe od fałszywe". Wittgenstein OC 94

"Teraz, jeśli nie jest to związek przyczynowy, który zajmuje się, to działania umysłu leżą otwarte przed nami." Wittgenstein "Niebieska księga" p6 (1933)

"Nonsens, bzdura, bo robisz założenia, a nie po prostu opisując. Jeśli twoja głowa jest nawiedzona przez wyjaśnienia tutaj, zaniebujesz przypomnieć sobie o najważniejszych faktach." Wittgenstein Z 220

"Filozofia po prostu stawia wszystko przed nami i ani nic nie wyjaśnia, ani niczego nie wywni... Można by nadać nazwę "filozofii" temu, co jest możliwe przed wszystkimi nowymi odkryciami i wynalazkami." Wittgenstein PI 126

"To, co dostarczamy, to naprawdę uwagi na temat naturalnej historii człowieka, a nie ciekawostki; jednak, ale raczej uwagi na temat faktów, których nikt nie wątpił i które tylko nie zostały oznaczone, ponieważ zawsze są na naszych oczach." Wittgenstein RFM I p142

"Celem filozofii jest wznieść ścianę w miejscu, w którym język i tak się zatrzymuje." Wittgenstein Filozoficzne Okazje p187

"Granica języka jest widoczna przez to, że nie można opisać faktu, który odpowiada (jest tłumaczeniem) zdania bez po prostu powtórzenia zdania (ma to do czynienia z kantińskim rozwiązaniem problemu filozofii)." Wittgenstein CV p10 (1931)

"Największym niebezpieczeństwem jest tutaj chęć obserwowania siebie." LWPP1, 459

"Czy proces maszyny może spowodować proces myśli? Odpowiedź brzmi: tak. W rzeczywistości tylko proces obróbki może powodować proces myślowy, a "obliczenia" nie wymieniają procesu maszyny; nazywa proces, który może być i zazwyczaj jest zaimplementowany na komputerze." Searle PNC p73

"... charakterystyka procesu jako obliczeniowego jest charakterystyką układu fizycznego z zewnątrz; a identyfikacja procesu jako obliczeniowego nie identyfikuje wewnętrznej cechy fizyki, jest to zasadniczo względna charakterystyka obserwatora." Searle PNC p95

"Chiński argument pokoju pokazał, że semantyka nie jest nieodłącznym względem składni. Teraz robię osobny i inny punkt, że składnia nie jest nieodłącznym elementem fizyki." Searle PNC p94

"Próba wyeliminowania błędów homunculus poprzez rekumulację nie powiedzie się, ponieważ jedynym sposobem, aby składnia wewnętrzną do fizyki jest umieszczenie homunculus w fizyce." Searle PNC p97

"Ale nie można wyjaśnić systemu fizycznego, takiego jak maszyna do pisania lub mózg, identyfikując wzór, który dzieli z symulacją obliczeniową, ponieważ istnienie wzorca nie wyjaśnia, jak system faktycznie działa jako system fizyczny. ... Podsumowując, fakt, że przypisanie składni nie identyfikuje żadnych dalszych uprawnień przyczynowych jest śmiertelne dla twierdzenia, że programy dostarczają przyczynowych wyjaśnień poznania ... Istnieje tylko fizyczny mechanizm, mózg, z jego różnych rzeczywistych fizycznych i fizycznych / psychicznego przyczynowego poziomu opisu." Searle PNC p101-103

"Krótko mówiąc, poczucie "przetwarzania informacji", które jest używane w kognitywistyki jest na zbyt wysokim poziomie abstrakcji, aby uchwycić konkretną rzeczywistość biologiczną wewnętrzną celowości ... Jesteśmy zaślepieni tą różnicą przez fakt, że to samo zdanie "Widzę samochód zbliża się do mnie", może być użyte do rejestrowania zarówno wizualnej celowości, jak i wyjścia obliczeniowego modelu widzenia ... w sensie "informacji" wykorzystywanych w naukach poznawczych, to jest po prostu fałszywe, aby powiedzieć, że mózg jest urządzeniem do przetwarzania informacji." Searle PNC p104-105

"Czy mogą istnieć powody działania, które są wiążące dla racjonalnego agenta tylko ze względu na charakter faktu, o którym podano w oświadczeniu o przyczynie, i niezależnie od pragnień, wartości, postaw i Oceny? ... Prawdziwym paradoksem tradycyjnej dyskusji jest to, że stara się on pozować gilotynę Hume'a, sztuczne rozróżnienie wartości faktów, w słownictwie, którego użycie już zakłada fałsz rozróżnienia." Searle PNC p165-171

"... wszystkie funkcje statusu, a tym samym cała rzeczywistość instytucjonalna, z wyjątkiem języka, są tworzone przez akty mowy, które mają logiczną formę deklaracji ... formy danej funkcji statusu są niemal niezmiennie kwestiami uprawnień deontycznych... uznanie czegoś za prawo, obowiązek, obowiązek, wymóg itd. te struktury deontyczne sprawiają, że możliwe są niezależne od pożądanego powody działania... Ogólna kwestia jest bardzo jasna: stworzenie ogólnej dziedziny przyczyn działania opartych na pragnieniu zakładało akceptację systemu niezależnych od pożądanego powodów działania". Searle PNC p34-49

"Niektóre z najważniejszych logicznych cech celowości są poza zasięgiem fenomenologii, ponieważ nie mają natychmiastowej rzeczywistości fenomenologicznej ... Ponieważ tworzenie sensowności z bezsensowności nie jest świadomie doświadczane... nie istnieje... To jest... iluzji fenomenologicznej." Searle PNC p115-117

"Świadomość jest przyczynowo redukcyjne do procesów mózgu ... i świadomość nie ma mocy przyczynowej własnych oprócz mocy przyczynowych podstawowej neurobiologii ... Ale zmniejszenie przyczynowej nie prowadzi do redukcyjności ontologicznej... świadomość istnieje tylko jako doświadczona... i dlatego nie można go sprowadzić do czegoś, co ma ontologię trzeciej osoby, coś, co istnieje niezależnie od doświadczeń." Searle PNC 155-6

"... podstawowa celowa relacja między umysłem a światem ma związek z warunkami satysfakcji. A propozycja jest w ogóle czymś, co może stać w zamierzonym stosunku do świata, a ponieważ te zamierzone relacje zawsze określają warunki satysfakcji, a

propozycja jest definiowana jako coś wystarczającego do określenia warunków satysfakcji, okazuje się, że cała celowość jest kwestią propozycji." Searle PNC p193

Przed komentowaniem szczegółowo filozofii w Nowym Wieku (PNC) będę najpierw zaoferować kilka uwag na temat filozofii (psychologia opisowa) i jej związek ze współczesnymi badaniami psychologicznymi, czego przykładem są prace Searle (S) i Wittgenstein (W), ponieważ czuję, że jest to najlepszy sposób na umieszczenie Searle lub komentatora na zachowanie, w odpowiedniej perspektywie.

Chociaż S nie mówi i wydaje się być w dużej mierze nieświadomy, większość jego pracy wynika bezpośrednio z W, mimo że często go krytykuje. Powiedzieć, że Searle prowadzi pracę W nie znaczy, że jest to bezpośredni wynik badania W, ale raczej, że ponieważ istnieje tylko jedna ludzka psychologia (z tego samego powodu jest tylko jedna ludzka kardiologia), że ktoś dokładnie opisujący zachowanie musi być wyrażaniem jakiegoś wariantu lub rozszerzenia tego, co W powiedział (jak muszą, jeśli są one zarówno podając poprawne opisy zachowania). Uważam, że większość S zapowiadane w W, w tym wersje słynnego chińskiego argumentu pokoju przeciwko Silnej AI i związanych z nią kwestii, które są przedmiotem Chaps 3-5. Nawiasem mówiąc, jeśli chiński pokój cię interesuje, powinieneś przeczytać xInt Victora Rodycha, ale praktycznie nieznaną, uzupełnienie na CR --"Searle Freed of Every Flaw". Rodych napisał również serię wspaniałych prac na temat filozofii W matematyki --czyli PE (Psychologia ewolucyjna) aksjomatycznego systemu 1 zdolność liczenia do 3, jak rozszerzony na niekończące się System 2 SLG (Secondary Language Games) matematyki. Wgląd W w psychologię matematyki zapewniają doskonałe wejście w celowości. Będę również zauważyć, że nikt, kto promuje Strong AI, wieloraki wersje behawioryzm, funkcjonalizm komputerowy, CTM (Computational Theory of Mind) i Dynamic Systems Theory (DST), wydaje się być świadomy, że W Tractatus może być postrzegany jako najbardziej uderzające i potężne oświadczenie ich punktu widzenia kiedykolwiek panned (tj. zachowanie (myślenie) jako logiczne przetwarzanie faktów - czyli przetwarzania informacji).

Oczywiście później (ale zanim komputer cyfrowy był blaskiem w oku Turinga) W szczegółowo opisał, dlaczego były to niespójne opisy umysłu, które muszą zostać zastąpione przez psychologię (lub można powiedzieć, że to wszystko, co zrobił do końca życia). S jednak niewiele odnosi się do wzbudzonego oświadczenia W jako mechanizmu i jego zniszczenia w jego późniejszej pracy. Od W, S stał się głównym dekonstruktorem tych mechanicznych poglądów na zachowanie, a najważniejszym psychologiem opisowym (filozofem), ale nie zdaje sobie sprawy, jak całkowicie W go przewidział, ani nie, ogólnie rzecz biorąc, robić innych (ale zobacz wiele dokumentów i książek Proudfoot i Copeland na W, Turing i AI). Praca S jest znacznie łatwiejsza do naśladowania niż W, i choć jest jakiś żargon, to jest w większości spektakularnie jasne, jeśli zbliżysz się do niego z właściwego kierunku. Zobacz moje recenzje W i innych książek, aby uzyskać więcej informacji.

Wittgenstein jest dla mnie z łatwością najbardziej błyskotliwym myślicielem o ludzkim zachowaniu. Jego praca jako całość pokazuje, że wszystkie zachowania są przedłużeniem wrodzonych aksjomatów tylko do rzeczywistości i że nasza świadoma ratiocination (System 2) (S2) wyłania się z nieświadomych machinacji (System 1) (S1). Zobacz "Na pewnośc"(OC) dla jego ostatecznego rozszerzonego traktowania tego pomysłu i mojej recenzji do jego przygotowania. Jego ciało może być postrzegane jako podstawa dla wszystkich opis zachowań zwierząt, ujawniając, jak umysł działa i rzeczywiście musi działać. "Musi" wiąże się z faktem, że wszystkie mózgi mają wspólne pochodzenie i wspólne geny, a więc jest tylko jeden podstawowy sposób ich pracy, że to koniecznie ma strukturę aksjomatyczną, że wszystkie wyższe zwierzęta mają tę samą rozwiniętą psychologię opartą na sprawności włączającej, i że u ludzi jest to rozszerzone na osobowość (iluzję poznawczą lub fenomenologiczną) opartą na skurczach mięśni gardła (język), które ewoluowały w celu manipulowania innymi (z odmianami, które można uznać za trywialne).

Prawdopodobnie, wszystkie prace W i S jest rozwój lub wariacja na temat tych pomysłów. Innym ważnym tematem tutaj, i oczywiście we wszystkich dyskusjach na temat ludzkich zachowań, jest potrzeba oddzielenia genetycznie zaprogramowanych automatyzmów, które są podstawą wszystkich zachowań, od skutków kultury. Choć niewielu filozofów, psychologów, antropologów, socjologów itp., wyraźnie dyskutuje o tym w sposób kompleksowy, może to być postrzegane jako główny problem, z jakim mają do czynienia. Sugeruję, że okaże się największą wartością, aby rozważyć wszystkie badania zachowania wyższego rzędu jako wysiłek, aby drażnić się nie tylko szybkie i powolne myślenie (np. postrzeganie i inne automatyzmy vs. dyspozycje- S1 i S2 - patrz poniżej), ale przyroda i pielęgnować.

To, co W określił w ostatnim okresie (i w całej jego wcześniejszej pracy w mniej jasny sposób) są podstawami psychologii ewolucyjnej (EP), lub jeśli wolisz, psychologia, lingwistyka poznawcza, celowość, myślenie wyższego rzędu lub po prostu zachowanie zwierząt. Niestety, prawie nikt nie zdaje sobie sprawy, że jego prace są unikalnym podręcznikiem psychologii opisowej, który jest teraz tak samo istotny, jak dzień, w którym został napisany. Jest prawie powszechnie ignorowany przez psychologię i inne nauki behawioralne i humanistyczne, a nawet ci nieliczni, którzy go mniej lub bardziej rozumieli, nie zdawali sobie sprawy z tego, jak długo poniżej pojawia się oczekiwanie na najnowsze prace nad PE i iluzjami poznawczymi (Teoria umysłu, kadrowanie, dwa jaceń szybkiego i powolnego myślenia itp., -- patrz poniżej). Praca Searle jako całość zapewnia oszałamiający opis zachowań społecznych wyższego rzędu, które jest możliwe ze względu na niedawną ewolucję genów dla psychologii

dyspozycji, podczas gdy późniejsze W pokazuje, jak opiera się na prawdziwych tylko nieświadomych aksjomatach S1, które przekształciły się w świadome usposobienie propositional thinking S2.

Proponuję kluczem do W jest uznanie jego ciała za pionierski wysiłek w rozszyfrowaniu naszego PE, widząc, że opisywał dwa ja S1 i S2 oraz wielowątkowe gry językowe szybkiego i powolnego myślenia, a także zaczynając od jego trzeciego okresu działa i czytając wstecz do Proto-Tractatus. Powinno być również jasne, że o ile są one spójne i poprawne, wszystkie relacje o zachowaniu opisują te same zjawiska i powinny łatwo przekładać się na siebie nawzajem. Tak więc, niedawno modne tematy "Ucieleśniony umysł" i "Radykalny enaktypizm" powinny płynąć bezpośrednio z i do pracy W (i robią). Jednak prawie nikt nie jest w stanie pójść za jego przykładem unikania żargonu i trzymania się perspicuous przykładów, więc nawet redoubtable Searle musi być filtrowane i tłumaczone, aby zobaczyć, że to prawda, a nawet nie dostać jak całkowicie W przewiduje najnowsze prace w szybkim i powolnym, dwóch siebie zawarte myślenia (pisanie, mówienie, działanie).

W można również uznać za pioniera w ewolucji lingwistyki poznawczej, które można uznać za odgórną analizę umysłu i jego ewolucji poprzez staranną analizę przykładów używania języka w kontekście. On ujawnia wiele odmian gier językowych i relacje między podstawowymi gramami z prawdziwego tylko nieprzytomny, pre lub protolinguistic aksjomatyczne szybkie myślenie o percepcji, pamięć i myślenie refleksyjne, emocje i akty (często określane jako podkorowe i prymitywne mózgowo gadów korowych pierwszy siebie, funkcje neuronów lustrzanych), a później ewoluowały wyższe korowe dyspozycyjne zdolności językowe świadome zdolności wiary, poznania, myślenia itp., które stanowią prawdziwe lub fałszywe propositional drugojęzycznych gier powolnego myślenia, które są siecią złudzeń poznawczych, które stanowią drugą osobowość siebie, z których jesteśmy tak zakochani. W dissecta setki gier językowych pokazano, jak prawdziwe tylko postrzeganie, wspomnienia i refleksyjne działania klasy S1 do myślenia, pamiętając i zrozumienia sygnowania S2, a wiele z jego przykładów również adres natury / pielęgnować problem wyraźnie. Z tej ewolucyjnej perspektywy, jego późniejsze prace są zapierającym dech w piersiach objawieniem ludzkiej natury, które jest całkowicie aktualne i nigdy nie zostało wyrównane. Wiele perspektyw ma wartość heurystyczną, ale uważam, że ta ewolucyjna perspektywa dwóch systemów oświetla wszystkie wyższe zachowania. Dobzhansky słynne komentarzem: "Nic w biologii nie ma sensu, z wyjątkiem w świetle ewolucji." I nic w filozofii nie ma sensu, chyba że w świetle psychologii ewolucyjnej.

Wspólne pomysły (np. podtytuł jednej z książek Pinkera "The Stuff of Thought: język jako okno na ludzką naturę"), że język jest oknem lub jakieś tłumaczenie naszego myślenia, a nawet (Fodor), że musi być jakiś inny "Język myśli", którego jest tłumaczeniem, zostały odrzucone przez W (i podobnie przez S), który starał się pokazać, z setkami nieustannie ponownie przeanalizowane perspicacious przykłady języka w działaniu, że język jest najlepszym obrazem możemy kiedykolwiek uzyskać myślenia, umysłu i ludzkiej natury, a cały korpus W można uznać za rozwój tej idei. Na długo przed Searle, odrzucił pomysł, że Bottom Up podejścia fizjologii, psychologii eksperymentalnej i obliczeń (np. behaviorism, functionalism, Strong AI, Dynamic Systems Theory, Computational Theory of Mind, itp.) może ujawnić, co jego Top Down deconstructions of Language Games (LG's) nie. Główne trudności zauważył, aby zrozumieć, co jest zawsze przed naszymi oczami (możemy teraz zobaczyć to jako niepamięć do Systemu 1 (mniej więcej to, co S nazywa "iluzji fenomenologicznej") i uchwycić niejasność ("Największą trudnością w tych dochodzeniach jest znalezienie sposobu na przedstawienie niejasności" LPP1, 347). I tak, mowy (tj. skurcze mięśni jamy ustnej, główny sposób interakcji) nie jest oknem na umysł, ale sam umysł, który wyraża się akustycznymi wybuchami o przeszłych, obecnych i przyszłych działaniach (tj. nasza mowa za pomocą później ewoluowała Secondary Language Games (SLG) drugiej siebie - dyspozycji --wyobrażając sobie, wiedząc, co oznacza, wierząc, zamierza itp.).

Podobnie jak w przypadku innych jego aforyzmów, proponuję poważnie W komentarz, że nawet jeśli Bóg może spojrzeć w nasz umysł nie mógł zobaczyć, co myślimy - to powinno być motto Ucieleśnionego Umysłu i, jak S wyjaśnia, psychologii poznawczej. Ale Bóg mógł zobaczyć, co postrzegamy i zapamiętujemy i nasze myślenie zwrotne, ponieważ te funkcje S1 są zawsze przyczynowymi stanami psychicznymi, podczas gdy usposobienia S2 są tylko potencjalnie CMS. To nie jest teoria, ale fakt o naszej gramatyki i naszej fizjologii. S muddies wody tutaj, ponieważ odnosi się do dyspozycji jako stany psychiczne, jak również, ale jak W nie dawno temu, pokazuje, że język przyczynowości po prostu nie ma zastosowania do wyższego rzędu wschodzących opisów S2- znowu nie teoria, ale opis o tym, jak język (myślenie) działa. To podnosi inny punkt, który jest widoczny w W, ale zaprzeczył przez S, że wszystko, co możemy zrobić, to dać opisy, a nie teorii. S podkreśla, że dostarcza teorie, ale oczywiście "teoria" i "opis" są gry językowe też i wydaje mi się, że teoria S jest zwykle opis W-wzrosła o inne imię W punkt był, że przez trzymanie się przenikliwych przykładów, że wszyscy wiemy, że są prawdziwe rachunki naszego zachowania, unikamy quicksand teorii, które starają się uwzględnić wszystkie zachowania (wszystkie gry językowe), podczas gdy S chce uogólniać i nieuchronnie idzie na manowce (podaje kilka przykładów własnych błędów w PNC). Jak S i inni bez końca modyfikować swoje teorie, aby uwzględnić wielowych gier językowych stają się coraz bliżej do opisywania zachowania za pomocą wielu przykładów, podobnie jak W.

Niektóre z ulubionych tematów W w jego późniejszych sekund i jego trzeci okresy są różne (ale interdigitating) LG szybkiego i powolnego myślenia (System 1 i 2 lub mniej więcej Primary Language Games (PLG) i Secondary Language Games (SLG's) z wewnętrzną i zewnętrzną - zobacz np. Johnston-'Wittgenstein: Przemyslenie Wewnętrznej na temat tego, jak myślące są te dwa

jest głównym przemysłem w filozofii i psychologii), niemożność języka prywatnego i aksjomatyczna struktura wszystkich zachowań. Czasowniki takie jak "myślenie", "widzenie" po raz pierwszy opisywały funkcje S1, ale gdy S2 ewoluowało, również do niej zastosowano, co doprowadziło do całej mitologii wewnętrznej wynikającej z np. PLG są wypowiedzi i opisy naszych mimowolnych, System 1, szybkie myślenie, neuron lustro, prawda tylko, niepropozycyjne, stany psychiczne- nasze postrzeganie i wspomnienia i mimowolne działania (w tym System 1 Prawdy i UA1 (Zrozumienie Agencji 1) i Emotions1- takie jak radość, miłość, gniew), które można opisać przyczynowo, podczas gdy ewolucyjnie później SLG są wyrażenia lub opisy dobrowolne, System 2, powolne myślenie, neurony mentalizujące, sprawdzalne prawda lub fałsz, propositional, Truth2 i UA2 i Emotions2- radość, kochanie, nienawiść, skłonność (i często alternatywna) wyobrażanie sobie, przypuszczenie, zamierza, myślenie, wiedza, wiara, itp., które mogą być opisane tylko w kategoriach powodów (tj. to tylko fakt, że próbuje opisać System 2 w kategoriach neurochemii, fizyki atomowej, matematyki, po prostu nie ma sensu - zobacz W dla wielu przykładów i Searle na dobre disquisitions na ten temat).

Nie jest możliwe opisanie automatyzmów systemu 1 pod względem przyczyn (np. "Widzę to jako jabłko, ponieważ..."), chyba że chcesz podać powód w zakresie PE, genetyki, fizjologii, i jak W wielokrotnie wykazał, że nie ma sensu udzielać "wyjaśnień" z zastrzeżeniem, że będą one miało sens w przyszłości --'Nic nie jest ukryte'-- mają sens teraz lub nigdy --(np. , "Największym niebezpieczeństwem jest tu chęć obserwowania siebie". LWPP1, 459).

Potężną heurystyką jest oddzielenie zachowania i doświadczenia w celowość 1 i celowość 2 (np. myślenie 1 i myślenie 2, emocje 1 i emocje 2 itp.), a nawet na Prawdy 1 (T tylko aksjomaty) i Prawdy 2 (rozszerzenia empiryczne lub "Theorems", które wynikają z logicznego rozszerzenia Prawd 1). W uznał, że "Nic nie jest ukryte"--czyli cała nasza psychologia i wszystkie odpowiedzi na wszystkie filozoficzne pytania są tutaj w naszym języku (naszym życiu) i że trudność nie polega na znalezieniu odpowiedzi, ale na rozpoznaniu ich jak zawsze przed nami - po prostu musimy przestać próbować patrzeć głębiej.

Kiedy zrozumiemy W, zdajemy sobie sprawę z absurdu w odniesieniu do "filozofii języka" jako oddzielne badanie oprócz innych obszarów zachowania, ponieważ język jest tylko inna nazwa umysłu. A kiedy W mówi, że zachowanie zrozumienia nie jest w żaden sposób zależne od postępu psychologii (np. jego często cytowane stwierdzenie "Zamieszanie i jałność psychologii nie można wytłumaczyć nazywając ją "młoda nauką" - ale por. inny komentarz, który nigdy nie widziałem cytowany - "Czy postęp naukowy jest przydatny dla filozofii? Pewno. Rzeczywistości, które są odkrywane rozjaśnić zadanie filozofów. Wyobrażanie sobie możliwości." (LWPP1,807). Tak więc, nie jest on stanowienia prawa granice nauki, ale wskazując, że nasze zachowanie (głównie mowy) jest najjaśniejszy obraz naszej psychologii i że wszystkie dyskusje na temat zachowania wyższego rzędu są nękane przez pojęciowych zamieszania.

FMRI, PET, TCMS, iRNA, analogi obliczeniowe, AI i cała reszta to fascynujące i potężne sposoby rozszerzenia naszej wrodzonej psychologii aksjomatycznej, aby zapewnić fizyczną podstawę naszego zachowania i ułatwić naszą analizę gier językowych, które jednak pozostają niewytłumaczalne - EP po prostu jest tą drogą - i bez zmian. Prawdziwe tylko aksjomaty, najbardziej dokładnie zbadane w "On Certainty", są W (a później Searle's) "bedrock" lub "tło", czyli psychologii ewolucyjnej, które są identyfikowalne do zautomatyzowanych rzeczywistych reakcji bakterii i ich potomków (np. ludzi), które ewoluowały i działają przez mechanizm integracyjnej fitness (IF) --zobacz Bourke's superb "Zasady ewolucji społecznej".

W nalegał, że powinniśmy traktować naszą analizę zachowania jako opisy, a nie wyjaśnienia, ale oczywiście są to również złożone gry językowe, a opis jednej osoby jest wyjaśnieniem drugiej osoby. Począwszy od ich wrodzonych prawdziwych, nieempirycznych (zautomatyzowanych i nieodróżnialnych) odpowiedzi na świat, zwierzęta rozszerzają swoje aksjomatyczne zrozumienie poprzez odliczenia do dalszych prawdziwych tylko ustaleń ("twierdzenie", jak możemy je nazwać, ale jest to złożona gra językowa nawet w kontekście matematyki).

Tyranozaurowi i mezony stają się tak niepodwymnialne, jak istnienie naszych dwóch rąk lub oddychanie. To radykalnie'zmięniapogląd człowieka. Teoria umysłu (TOM)) nie jest teorią w ogóle, ale grupa true-tylko Rozumienie Agencji (UA termin wymyśliłem 10 lat temu), które nowo narodzone zwierzęta (w tym muchy i robaki, jeśli UA jest odpowiednio zdefiniowane) mają, a które następnie evolved znacznie (w wyższych eukaryotes). Jednak, jak zauważam tutaj, W bardzo jasne, że dla wielu celowości istnieją system 1 i system 2 wersje (gry językowe) - szybko nieprzytomny UA1 i Powolny świadomy UA2 i oczywiście są to heurystyki dla zjawisk wieloaspektowych. Chociaż surowcem do S2 jest S1, S2 również zasila z powrotem do S1 - wyższe korowe sprzężenie zwrotne do najniższych poziomów percepcji, pamięci, refleksyjnego myślenia, które jest podstawą psychologii. Wiele przykładów W zbadać tę dwukierunkową ulicę (np. zobaczyć dyskusje kaczkę / królika i "widząc jak" w Johnston).

"Teoria" Ewolucji przestała być teorią dla każdej normalnej, racjonalnej, inteligentnej osoby przed końcem XIX wieku i dla Darwina co najmniej pół wieku wcześniej. Nie można nie dokuleć tyrannosaurus rex i wszystkiego, co jest dla niego istotne, w naszym prawdziwym, jedynym tle poprzez nieubłagane funkcjonowanie PE. Gdy ktoś dostaje logiczną (psychologiczną) konieczność tego, to jest naprawdę oglupiać, że nawet najjaśniejsze i najlepsze wydają się nie pojmować ten najbardziej podstawowy fakt ludzkiego

życia (z czubkiem kapelusza do Kant, Searle i kilka innych), który został szczegółowo określone w "Na pewnośc". Nawiasem mówiąc, równanie logiki i naszej psychologii aksjomatycznej jest niezbędne do zrozumienia W i ludzkiej natury (jak Daniele Moyal-Sharrock (DMS), ale o ile wiem, nikt inny, wskazuje).

Tak więc większość naszego wspólnego doświadczenia publicznego (kultura) staje się prawdziwym rozszerzeniem naszego aksjomatycznego PE i nie można ich uznać za błędne bez zagrożenia naszego rozsądku. Piłka nożna lub Britney Spears nie może po prostu zniknąć z mojej pamięci i słownictwa, jak te koncepcje, pomysły, wydarzenia, opracowane z i są związane z niezliczonych innych w prawdziwej sieci, która zaczyna się od urodzenia i rozciąga się we wszystkich kierunkach, aby objąć wiele naszej świadomości i pamięci. Następstwem, ładnie wyjaśnione przez DMS i wyjaśnione w jego własny unikalny sposób przez Searle, jest to, że sceptyczny pogląd na świat i inne umysły (i góry innych bzdur, w tym Blank Slate) nie może naprawdę przyczółek, jak "rzeczywistość" jest wynikiem mimowolne szybkie myślenie aksjomatów i nie sprawdzalne prawdziwe lub fałszywe propozycje.

Myślę, że jest oczywiste, że wrodzone prawdziwe tylko aksjomaty W jest zajęty w całej swojej pracy, a prawie wyłącznie w OC (jego ostatnie dzieło "Na pewnośc"), są równoważne z szybkiego myślenia lub System 1, który jest w centrum bieżących badań (np. patrz Kahneman - "Thinking Fast and Slow", ale nie ma pojęcia W określone ramy około 75 lat temu), który jest mimowolny i nieprzytomny i który odpowiada stanom psychicznym percepcji (w tym UOA1) i pamięci i mimowolnych działań, jak zauważa W w kółko w niekończących się przykładach. Można by nazwać te "odruchy śródmózgowe" (może 99% wszystkich naszych cerebation, jeśli mierzona przez zużycie energii w mózgu).

Nasze powolne lub refleksyjne, mniej lub bardziej "świadome" (uważaj na inną sieć gier językowych!) aktywność mózgu drugiego siebie odpowiada temu, co W charakteryzuje się "dyspozycjami" lub "skłonnościami", które odnoszą się do zdolności lub możliwych działań, nie są stanami psychicznymi (lub nie w tym samym sensie) i nie mają określonego czasu wystąpienia i / lub czasu trwania. Ale usposobienie słów takich jak "wiedza", "zrozumienie", "myślenie", "wiara", o których W szeroko dyskutował, mają co najmniej dwa podstawowe zastosowania. Jednym z nich jest swoiste filozoficzne zastosowanie (ale ukończenie do codziennego użytku) przykładem Moore (którego prace zainspirowały W do pisania OC), który odnosi się do prawdziwych tylko zdania wynikające z bezpośredniego postrzegania i pamięci, to znaczy, nasza wrodzona psychologia aksjomatyczna S1 ("Wiem, że to są moje ręce"), i S2, która jest ich normalnym zastosowaniem jako usposobienia, które mogą być zrealizowane, i które mogą stać się prawdziwe lub fałszywe ("Wiem, że moja droga do domu").

Badanie mimowolnego szybkiego myślenia zrewolucjonizowało psychologię, ekonomię (np. nagrodę Nobla Kahnemana) i inne dyscypliny pod nazwami takimi jak "iluzje poznawcze", "gruntowanie", "kadrowanie", "heurystyka" i "uprzedzenia". Oczywiście są to też gry językowe, więc nie będzie coraz mniej przydatnych sposobów na użycie tych słów, a badania i dyskusje będą się różnić od "czystego" Systemu 1 do kombinacji 1 i 2 (norma jak W jasno), ale prawdopodobnie nigdy nie będzie powolnego myślenia dyspozycyjnego Systemu 2, ponieważ każdy system 2 myśli lub zamierzone działanie nie może wystąpić bez zaangażowania wiele skomplikowanych sieci "modułów poznawczych", "silniki wnioskowania", "refleks śródmózgowy", "automatyzmy", "aksjomaty poznawcze", "tło" lub "skała" (jak W, a później Searle nazywają naszą EP).

Jednym z powtarzających się tematów W było to, co obecnie nazywa się Theory of Mind (TOM), lub jak wolę Understanding of Agency (UA), ale oczywiście nie używał tych terminów, co jest przedmiotem głównych wysiłków badawczych teraz. Polecam skonsultowanie się z pracą lana Apperly'ego, który starannie rozcina UA1 i 2 i który niedawno dowiedział się o jednym z czołowych filozofów Wittgensteinian Daniel Hutto, ponieważ Hutto ma teraz scharakteryzował UA1 jako fantazję (a raczej podkreśla, że nie ma "Teorii" ani reprezentacji zaangażowanej w UA1 - że jest zarezerwowany dla UA2). Jednak, podobnie jak inni psychologowie, Apperly nie ma pojęcia, W położył podwaliny pod to między 60 i 80 lat temu.

Innym punktem, który został złożony niezliczoną ilość razy przez W, było to, że nasze świadome życie psychiczne jest epiphenomenal w tym sensie, że nie dokładnie opisać ani określić, jak działamy, teraz filar nauk behawioralnych. Zobacz "Iluzja fenomenologiczna" w PNC, aby uzyskać wspaniały przykład z filozofii. Jest to oczywiście następstwo W i S's opisowe psychologii, że jest to nieświadome automatyzmy Systemu 1, które dominują i opisują zachowanie i że później ewoluowały świadome usposobienia (myślenie, pamiętanie, kochanie, pragnąc, żałując itp.) są tylko wisienką na torcie. Najbardziej uderzająco potwierdza to najnowsza psychologia eksperymentalna, z których część jest ładnie podsumowana przez Kahnemana w cytowanej książce (patrz np. rozdział "Dwa ja", ale oczywiście istnieje ogromna ilość ostatnich prac, których nie przytacza, i niekończący się strumień książek pop i pro). Jest to łatwo obronić pogląd, że większość rosnącej literatury na temat złudzeń poznawczych, automatyzmów i myśli wyższego rzędu jest całkowicie kompatybilny z i prosto wywnitywnego z W.

Jeśli chodzi o mój pogląd na W jako głównego pioniera w PE, wydaje się, nikt nie zauważył, że bardzo wyraźnie wyjaśnił kilka razy konkretnie i wiele razy w chwale, psychologii za to, co później stało się znane jako Test Wason - długo ostoją badań PE.

Na koniec pozwolę sobie zasugerować, że z tej perspektywy, W nie jest niejasne, trudne lub nieistotne, ale scintillating, głębokie i krystalicznie czyste, że pisze aforystycznie i telegraficznie, ponieważ myślimy i zachowujemy się w ten sposób, i że tęsknić za nim jest przegapić jedną z największych intelektualnych przygód możliwe.

Teraz, gdy mamy rozsądny początek logicznej struktury racjonalności (opisowa psychologia myśli wyższego rzędu) możemy przyjrzeć się tabeli celowości, która wynika z tej pracy, którą zbudowałem w ciągu ostatnich kilku lat. Opiera się na znacznie prostszym od Searle, który z kolei wiele zawdzięcza Wittgensteinowi. Włączyłem również do zmodyfikowanych tabel formularzy wykorzystywanych przez obecnych naukowców w psychologii procesów myślenia, o czym świadczą ostatnie 9 rzędów. Warto porównać go z tymi z 3 ostatnich tomów Petera Hackera na temat ludzkiej natury. Oferuję tę tabelę jako heurystykę do opisywania zachowań, które uważam za bardziej kompletne i użyteczne niż jakiegokolwiek inne ramy, które widziałem, a nie jako ostateczna lub kompletna analiza, która musiałaby być trójwymiarowa z setkami (przynajmniej) strzałek idących w wielu kierunkach z wieloma (być może wszystkimi) ścieżkami między S1 i S2, które byłyby dwukierunkowe. Ponadto, samo rozróżnienie między S1 i S2, poznania i chętnych, percepcji i pamięci, między uczuciem, wiedząc, wierząc i oczekując itp są arbitralne - to znaczy, jak W wykazał, wszystkie słowa są kontekstowo wrażliwe i większość z nich ma kilka zupełnie różnych zastosowań (znaczeń lub COS). Wiele złożonych wykresów zostały opublikowane przez naukowców, ale uważam je za minimalne użyteczność, gdy myśli o zachowaniu (w przeciwieństwie do myślenia o funkcji mózgu). Każdy poziom opisu może być przydatny w niektórych kontekstach, ale uważam, że bycie grubszym lub drobniejszym ogranicza przydatność.

Logiczna struktura racjonalności (LSR), czyli logiczna struktura umysłu (LSM), logiczna struktura zachowania (LSB), logiczna struktura myśli (LST), logiczna struktura świadomości (LSC), logiczna struktura osobowości (LSP), opisowa psychologia świadomości (DSC), psychologia opisowa myśli wyższego rzędu (DPHOT), celowości-klasyczny termin filozoficzny.

System 1 jest mimowolne, refleksyjne lub zautomatyzowane "Zasady" R1 podczas myślenia (Poznania) nie ma luk i jest dobrowolne lub deliberative "Zasady" R2 i Chętny (Volition) ma 3 luki (patrz Searle)

Sugeruję, abyśmy mogli opisać zachowanie jaśniej, zmieniając "narzucanie warunków satysfakcji" Searle'a, aby "odnosić stany psychiczne do świata poprzez poruszanie się mięśniami" - tj. rozmowy, pisanie i robienie, a jego "umysł do świata kierunku dopasowania" i "świat do umysłu kierunku dopasowania" przez "przyczyna pochodzi z umysłu" i "przyczyna pochodzi ze świata" S1 jest tylko w górę przyczynowy (świat na myśl) i bez treści (brak reprezentacji lub informacji), podczas gdy S2 ma treści i jest w dół przyczynowy (umysł do świata). Przyjąłem moją terminologię w tej tabeli.

W innych pismach przedstawiłem szczegółowe wyjaśnienie tej tabeli.

Z BADAŃ DECYZYJNYCH

	Dyspozycja*	Emocji	Pamięci	Postrzeganie	Pragnienie	PI**	IA***	Działanie/ Word
Efekty podprogowe	№	Tak/Nie	Tak	Tak	№	№	№	Tak/Nie
asocjacyjny (A) / Na podstawie zasad (R)	R	AR.	A	A	AR	R	R	R
Zależny od kontekstu (CD) / Streszczenie (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Szeregowy (S) / równoległy (P)	S	SP	P	P	SP.	S	S	S
Heurystyka/ Analityczne	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Potrzebuje pamięci robotycznej	Tak	№	№	№	№	Tak	Tak	Tak
Zależne od inteligencji ogólnej	Tak	№	№	№	Tak/Nie	Tak	Tak	Tak
Obciążenie poznawcze hamuje	Tak	Tak/Nie	№	№	Tak	Tak	Tak	Tak
Stymulacja ułatwia (F) lub hamuje (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

* Skłonności, możliwości, preferencje, reprezentacje, możliwe działania itp.

** Wcześniejsze zamiary Searle

*** Intencja Searle w akcji

**** Searle's Dopasowany kierunek

***** Searle's Kierunek przyczynowości

***** (Instancja stanu mentalnego - sama powoduje lub wypełnia się). Searle wcześniej nazywał to przyczynowo autoreferencyjnymi.

***** Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich zdefiniowali systemy poznawcze.

***** Tu i teraz (HN) lub tam i wtedy (TT)

Należy zawsze pamiętać odkrycie Wittgensteina, że po tym, jak opisaliśmy możliwe zastosowania (znaczeń, prawdy, Warunki Satisfactina) języka w określonym kontekście, wyczerpaliśmy jego zainteresowanie, a próby wyjaśnienia (tj. filozofia) tylko nas odsunąć od prawdy. Należy zauważyć, że tabela ta jest tylko wysoce uproszczoną heurystyką bez kontekstu i każde użycie słowa musi być zbadane w jego kontekście. Najlepszym badaniem zmienności kontekstu jest ostatnie 3 tomy Petera Hackera na temat ludzkiej natury, które dostarczają liczne tabele i wykresy, które należy porównać z tym.

Ci, którzy chcą kompleksowe aktualne konto Wittgenstein, Searle i ich analizy zachowania z nowoczesnego widoku dwóch systemów może skonsultować się z moją książką Logiczna struktura filozofii, psychologii, umysłu i języka, jak objawione w Wittgenstein i Searle 2nd ed(2019).

Teraz dla niektórych uwag na temat PNC Searle's. Eseje w PNC są w większości już opublikowane w ciągu ostatniej dekady (choć niektóre zostały zaktualizowane), wraz z jednym niepublikowanym elementem, a nic tutaj nie będzie zaskoczeniem dla tych, którzy nadążyli za jego pracą. Podobnie jak W, jest uważany przez wielu za najlepszego filozofa standupu swoich czasów, a jego twórczość pisemna jest solidna jak skała i przełomowa. Jednak jego brak podjęcia później W wystarczająco poważnie prowadzi do pewnych błędów i zamieszania.

Na p7 dwukrotnie zauważa, że nasza pewność co do podstawowych faktów wynika z przytłaczającej wagi rozumu na poparcie naszych roszczeń, ale W pokazał definitywnie w "Na pewności", że nie ma możliwości wątpliwości co do prawdziwej- tylko aksjomatyczna struktura naszego systemu 1 postrzeganie, wspomnienia i myśli, ponieważ jest sama w sobie podstawą do osądu i nie może być sama w sobie osądzona. W pierwszym zdaniu na p8 mówi nam, że pewność jest re prostu, ale tego rodzaju

"pewność", którą moglibyśmy nazwać Certainty², jest wynikiem rozszerzenia naszej aksjomatycznej i niepodróżnej pewności (Pewność¹) poprzez doświadczenie i jest zupełnie inna, ponieważ jest propositional (prawda lub fałsz). Jest to oczywiście klasyczny przykład "walki z urzekaniem naszej inteligencji przez język", którą W wielokrotnie demonstrował. Jedno słowo- dwa (lub wiele) różnych zastosowań.

Na p10 on karci W za jego niechęć do teoretyzowania, ale jak zauważyłem powyżej, "teoretyzujący" jest inna gra językowa (LG) i istnieje ogromna przepaść między ogólnym opisem zachowania z kilku dobrze wypracowane przykłady i taki, który wyłania się z dużej liczby takich, że nie podlega wielu kontrprzykładów. Ewolucja w pierwszych dniach była teorią z ograniczonymi wyraźnymi przykładami, ale wkrótce stała się tylko podsumowaniem ogromnej ilości przykładów i teorii w zupełnie innym sensie. Podobnie, z teorią można zrobić jako podsumowanie tysiąca stron przykładów W i jeden wynikający z dziesięciu stron.

Ponownie, na p12, "świadomość" jest wynikiem zautomatyzowanego systemu 1 funkcjonowania, który jest "subiektywny" w kilku zupełnie różnych znaczeniach, a nie, w normalnym przypadku, kwestia dowodów, ale prawdziwe tylko zrozumienie w naszym przypadku i prawdziwe tylko postrzeżenie w przypadku innych.

Jak czytam p13 myślałem: "Czy mogę być uczucie rozdzierający ból i iść dalej, jakby nic nie jest źle?" No! — nie byłoby to "ból" w tym samym sensie. "Wewnętrzne doświadczenie stoi w potrzebie zewnętrznych kryteriów" (W) i Searle wydaje się tęsknić. Zobacz W lub Johnston.

Jak czytałem kilka następnych stron, czułem, że W ma znacznie lepsze zrozumienie umysłu / połączenia językowego, ponieważ uważa je za synonimem w wielu kontekstach, a jego praca jest genialny ekspozycji umysłu jako przykład w wielu perspicacious przykłady używania języka. Jak przytoczyliśmy powyżej: "Teraz, jeśli nie jest to związek przyczynowy, którym się zajmujemy, to działania umysłu leżą przed nami". I jak wyjaśniono powyżej czuję pytania, z którymi S kończy się sekcja 3 są w dużej mierze odpowiedzi, biorąc pod uwagę OC W z punktu widzenia dwóch systemów. Podobnie, dla sekcji 6 na temat filozofii nauki. Rodych zrobił artykuł na Popper vs W które myślałem, że wspaniały w tym czasie, ale będę musiał ponownie przeczytać, aby upewnić się. Wreszcie, na p25, można zaprzeczyć, że każda rewizja naszych koncepcji (gry językowe) związku przyczynowego lub wolnej woli są konieczne, a nawet możliwe. Możesz przeczytać prawie każdą stronę W z powodów. To jedna rzecz do powiedzenia dziwnych rzeczy o świecie, używając przykładów z mechaniki kwantowej, niepewności itp., ale innym jest powiedzieć coś istotnego dla naszego normalnego użycia słów.

Na p31, 36 itp., ponownie napotykamy nieugięte problemy (w filozofii i życiu) identycznych słów błyszcząc nad ogromnymi różnicami w LG "wiary", "widząc" itp., jak stosuje się do S1, który składa się z stanów psychicznych w chwili obecnej tylko, i S2, który nie jest. Poniżej dalsza część artykułu Jego praca nad "klejem społecznym", który z epki Wittgensteinian jest automatycznym szybkim działaniem S1, które wytwarza powolne usposobienie S2, które są nieubłagane i powszechnie rozszerzane podczas rozwoju osobistego, w szeroki wachlarz automatycznych nieświadomych relacji deontycznych z innymi i arbitralnie w kulturowe wariacje na ich temat.

Rozdziały 3 do 5 zawierają jego dobrze znane argumenty przeciwko mechanicznemu pogładowi umysłu, które wydają mi się ostateczne. Czytałem całe książki odpowiedzi na nie i zgadzam się z S, że wszyscy tęsknią za bardzo proste logiczne (psychologiczne) punkty robi (i które, ogólnie rzecz biorąc, W wykonane pół wieku wcześniej, zanim nie było komputerów). Mówiąc w moich kategoriach, S1 składa się z nieprzytomnych, szybkich, fizycznych, przyczynowych, automatycznych, niepropozycyjnych, prawdziwych tylko stanów psychicznych, podczas gdy powolne S2 można tylko spójnie opisać w kategoriach powodów działań, które są mniej lub bardziej świadome usposobienie do zachowania (potencjalne działania), które są lub mogą stać się propositional (T lub F). Komputery i reszta natury mają tylko uzyskane celowości, która jest zależna od naszej perspektywy, podczas gdy wyższe zwierzęta mają podstawową celowością, która jest niezależna od perspektywy. Jak doceniają S i W, wielką ironią jest to, że te materialistyczne lub mechaniczne redukcje psychologii maskarady jako najnowocześniejsze nauki, ale w rzeczywistości są całkowicie antynaukowe. Filozofia (psychologia opisowa) i psychologia poznawcza (uwolniona od przesądów) stają się w rękawicze i to Hofstadter, Dennett, Kurzweil itp., są pozostawieni na mrozie.

Strona 62 ładnie podsumowuje jeden z jego argumentów, ale p63 pokazuje, że wciąż nie do końca puścił pustą planszę, próbując wyjaśnić trendy w społeczeństwie w zakresie kulturowych rozszerzeń S2. Tak jak w wielu innych miejscach w swoich pismach, daje kulturowe, historyczne powody behawioryzmu, ale wydaje mi się dość oczywiste (jak to było do W), że mechaniczny widok umysłu istnieje z tego samego powodu, jak prawie wszystkie zachowania, jest to domyślne działanie naszego EP, który szuka wyjaśnień w zakresie tego, co możemy celowo przemyśleć powoli, a nie w zautomatyzowanym S1, z których w większości pozostają nieświadomi (tj. przykład tego, co Searle ma nazwę "Phenomenological Illusion) Znowu, na p65 uważam, że opis W naszej aksjomatycznej odziedziczonej psychologii i jego rozszerzenia w jego OC i innych prac, aby być głębsze niż S (lub nikogo), a więc nie jesteśmy "pewni", że psy są świadome, ale raczej nie jest jasne, co wątpi w to oznacza (co COS są tam, że może uczynić

go fałszywym?) .

Rozdział 5 ładnie burzy CTM, LOT itp., zwracając uwagę na "obliczenia", "informacje", "składni", "algorytm", "logika", "program", itp., są względami względnymi obserwatora (tj. psychologicznymi) i nie mają fizycznego ani matematycznego znaczenia w tym sensie psychologicznym, ale oczywiście istnieją inne zmysły, które zostały ostatnio nadane jako nauka. Ponownie, ludzie są oczarowani użyciem tego samego słowa do ignorowania tej ogromnej różnicy w jego użyciu (znaczeniu). Wszystkie rozszerzenia klasycznego Wittgensteina, i polecam papiery Hutto też.

Rozdział 6 "The Phenomenological Illusion" (TPI) jest zdecydowanie moim ulubionym, a podczas burzenia fenomenologii pokazuje zarówno jego najwyższe zdolności logiczne, jak i jego brak zrozumienia pełnej mocy zarówno późniejszego W, jak i wielką heurystyczną wartość ostatnich badań psychologicznych na dwóch jaźniach. Jest oczywiste, jak kryształ, że TPI jest ze względu na niepamięć do automatyzmów S1 i do podejmowania powolne świadome myślenie S2 jako nie tylko podstawowe, ale jak wszystko jest. Jest to klasyczna ślepotą Blank Slate. Jest również jasne, że W pokazał to jakieś 60 lat wcześniej, a także dał powód do tego w prymacie prawdziwej tylko nieprzytomny automatyczna sieć aksjomatyczna naszego wrodzonego systemu 1. Podobnie jak wielu innych, Searle tańczy wokół niego, ale nigdy nie dość się tam dostanie. Bardzo z grubsza, w odniesieniu do "obserwatora niezależnych" cechy świata jako S1 i "obserwator zależne" funkcje jak S2 powinny okazać się bardzo odkrywcze. Jak zauważa S, Heidegger i inni mają ontologię dokładnie do tyłu, ale oczywiście prawie wszyscy tak jest ze względu na domyślne ustawienia ich EP.

Ale naprawdę ważne jest to, że S nie robi kolejnego kroku, aby uświadomić sobie, że TPI to nie tylko porażka kilku filozofów, ale uniwersalna ślepotą naszego PE, która sama jest wbudowana w PE. On rzeczywiście stwierdza to w prawie tych słowach w pewnym momencie, ale jeśli naprawdę dostał to, jak mógłby nie zwrócić uwagę na jego ogromne konsekwencje dla świata.

Z rzadkimi wyjątkami (np. Jaina Tirthankaras cofająca się o ponad 5000 lat do początków cywilizacji Indusu, a ostatnio i zadziwiająco Osho, Budda, Jezus, Bodhidharma, Da Free John itp., wszyscy jesteśmy marionetkami mięsnymi potykając się przez życie na naszej genetycznie zaprogramowanej misji zniszczenia ziemi. Nasze prawie całkowite zainteresowanie wykorzystaniem drugiej osobowości s2 do pobłażania infantylnym gratyfikacji S1 tworzy Piekło na Ziemi. Podobnie jak w odniesieniu do wszystkich organizmów, chodzi tylko o reprodukcję i gromadzenie na nich zasobów. Tak, wiele hałasu o globalne ocieplenie i rychłe załamanie cywilizacji przemysłowej w następnym stuleciu, ale nic nie może go powstrzymać. S1 pisze grę i S2 działa go. Dick i Jane po prostu chcą grać w domu- to jest mama i to jest tatuś i to i to jest dziecko. Być może można powiedzieć, że TPI jest to, że jesteśmy ludźmi, a nie tylko innym naczelnym.

Rozdział 7 na temat natury jaźni jest dobry, ale nic tak naprawdę uderzyło mnie jako nowy. Rozdział 8 na dualizm nieruchomości jest o wiele bardziej interesujące, choć głównie rehash jego poprzedniej pracy. Ostatni z jego cytuje otwarcia powyżej podsumowuje to, i oczywiście nacisk na krytyczny charakter pierwszej osoby ontologii jest całkowicie Wittgensteinian. Jedynym wielkim błędem widzę jest jego puste łupków lub (kulturowe) rodzaj wyjaśnienia na p 158 za błędy dualizmu, gdy moim zdaniem, jest to wyraźnie inny przykład TPI- błąd, który on (i prawie wszyscy inni) dokonał wiele razy, i powtarza się na p177 itp., w przeciwnym razie wspaniały rozdział 9. Geny programu S1, który (głównie) ciągnie struny (kontrakty mięśni) marionetek mięsa przez S2. Koniec historii. Ponownie,, musi przeczytać moje komentarze na TEMAT W's OC więc zmienia "dobry powód, aby wierzyć" na dole p171 i górnej p172 do "wie" (w prawdziwym sensie tylko tj. K1).

Punkt krytyczny jest ponownie na p169. "Tak więc, mówiąc coś i co oznacza, że wiąże się z dwoma warunkami satysfakcji. Po pierwsze, warunek satysfakcji, że wypowiedź zostanie wyprodukowana, a po drugie, że sama wypowiedź będzie miała warunki satysfakcji." Jednym ze sposobów na to jest to, że nieprzytomny automatyczny system 1 aktywuje wyższą osobowość kory świadomej systemu 2, doprowadzając do skurczów mięśni gardła, które informują innych, że widzi świat w określony sposób, które zobowiązują go do potencjalnych działań. Ogromny postęp w stosunku do interakcji prelingwistycznych lub protolingwistycznych, w których tylko ruchy mięśni brutto były w stanie przekazać bardzo ograniczone informacje o zamiarach i S sprawia, że podobny punkt w rozdziale 10.

Jego ostatni rozdział "Jedność propozycji" (wcześniej niepublikowane) również skorzystają znacznie z czytania W "Na pewno" lub dwóch książek DMS na OC (patrz moje recenzje), ponieważ jasno różnica między prawdziwymi tylko zdania opisujące S1 i prawdziwe lub fałszywe propozycje opisujące S2. To uderza mnie jako znacznie lepsze podejście do S biorąc S1 postrzegania jako propositional ponieważ tylko się T lub F po raz zaczyna myśleć o nich w S2. Jednak jego punkt, że propozycje pozwalają na oświadczenia rzeczywistej lub potencjalnej prawdy i fałszu, przeszłości i przyszłości i fantazji, a tym samym stanowią ogromny postęp w stosunku do społeczeństwa pre lub protolingwistyczne, jest przekonujący. Jak mówi: "Propozycja jest w ogóle czymś, co może określić warunek satysfakcji... i warunek satysfakcji... jest to, że tak i tak jest." Lub, trzeba dodać, że może być lub może być lub może być wyobrażane, że tak jest.

Ogólnie rzecz biorąc, PNC jest dobrym podsumowaniem wielu znaczących postępów w Wittgenstein wynikających z pół wieku pracy S, ale moim zdaniem, W nadal jest niezrównany, gdy uchwycić, co mówi. Idealnie, powinny być czytane razem: Searle dla jasnej prozy spójne i uogólnienia, zilustrowane perspicacious przykłady W i genialny aforyzmów. Gdybym był dużo młodszy, napisałbym książkę, która właśnie to robi.

